

Chambre des Représentants

SESSION 1985-1986
19 DÉCEMBRE 1985

PROPOSITION DE LOI

relative aux casiers judiciaires
et remplaçant le chapitre premier du titre VII
du livre II du Code d'instruction criminelle

(Déposée par M. Grafé)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La proposition de loi de MM. Declercq et Vervaet et l'amendement présenté par M. Bourgeois, tels qu'ils ont été adoptés par la Commission de la Justice, concernant la délivrance de certificats ou d'extraits actuellement réglés par diverses simples circulaires ministérielles relatives aux casiers judiciaires.

Il faut toutefois relever que l'ensemble de ces dispositions manquent de base légale.

Il ne serait pas logique de régler par la loi la délivrance de certificats ou d'extraits relatifs à des casiers judiciaires dont l'existence et l'organisation ne seraient pas légalement fixées.

Un projet de loi relatif aux casiers judiciaires a été déposé le 8 avril 1965 (Doc. n° 1046/1, 1964-1965), qui prétendait régler notamment les matières visées tant par la proposition de loi actuelle que par celle de MM. Declercq et Vervaet.

Il prévoyait ainsi la suppression du certificat de bonne vie et mœurs, remplacé par l'extrait du casier judiciaire communal, sans appréciation subjective de l'autorité administrative.

La présente proposition a pour objet de proposer un nouveau texte d'ensemble sur les casiers judiciaires y intégrant les dispositions proposées par les auteurs de la dite proposition de loi et de son amendement. Il s'inspire largement du texte déposé en 1965 par le Ministre de la Justice qui a l'avantage d'avoir fait l'objet d'un avis du Conseil d'Etat, tout en le modifiant sur plusieurs points importants visant à mieux garantir les droits des citoyens et à répondre aux soucis de MM. Declercq, Vervaet et Bourgeois.

* * *

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1985-1986
19 DECEMBER 1985

WETSVOORSTEL

betreffende de strafregisters
en tot vervanging van het eerste hoofdstuk van
titel VII van boek II
van het Wetboek van Strafvordering

(Ingediend door de heer Grafé)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het wetsvoorstel van de heren Declercq en Vervaet en het door de heer Bourgeois voorgestelde amendement, zoals die door de Commissie voor de Justitie zijn aangenomen, hebben betrekking op de afgifte van getuigschriften of uittreksels, die thans geregeld zijn door diverse gewone ministeriële omzendbrieven betreffende de strafregisters.

Die verschillende bepalingen hebben echter geen wettelijke grondslag.

Het ware niet logisch een wettelijke regeling in te voeren voor de afgifte van getuigschriften of uittreksels met betrekking tot strafregisters waarvan het bestaan en de inrichting niet wettelijk zijn vastgelegd.

Op 8 april 1965 werd een wetsontwerp ingediend betreffende de strafregisters (Stuk n° 1046/1, 1964-1965); het strekte er met name toe de materies te regelen die het voorwerp uitmaken zowel van het onderhavige wetsvoorstel als van dat van de heren Declercq en Vervaet.

Het voorzag in de afschaffing van het getuigschrift van goed zedelijk gedrag, dat zou worden vervangen door een uittreksel uit het gemeentelijk strafregister zonder enige subjectieve beoordeling vanwege de administratieve overheid.

Het onderhavige voorstel wil voor de strafregisters een nieuwe en ruim opgevatte regeling invoeren die zowel het voornoemde wetsvoorstel als het desbetreffende amendement insluit. Het komt in grote lijnen overeen met de door de Minister van Justitie in 1965 voorgestelde tekst, die het voordeel biedt dat de Raad van State er reeds een advies heeft over uitgebracht; toch is de tekst op verscheidene belangrijke punten gewijzigd ten einde de rechten van de burgers beter te vrijwaren en tegemoet te komen aan de zorg van de heren Declercq, Vervaet en Bourgeois.

* * *

La révolution française a aboli la flétrissure qui marquait au fer rouge les condamnés dans leur chair pour la vie.

L'article 29, § 1, de la loi du 19 vendémiaire an IV a établi dans chaque greffe de tribunal correctionnel un registre par ordre alphabétique de tous les individus appelés au tribunal correctionnel ou au jury d'accusation, avec une notice sommaire de leur affaire et des suites qu'elle avait eues.

En 1808, le législateur a amélioré ce système par les articles 600 à 602 du Code d'instruction criminelle, organisant le « dépôt général de la notice des jugements », qui prévoyaient la tenue par les greffes des tribunaux correctionnels et des cours d'assise de registres alphabétiques similaires et qui y ajoutaient l'envoi trimestriel de leurs copies aux Ministres de la Justice et de la Police où étaient tenus des registres généraux, sommiers des copies des précédents.

L'introduction de la législation sur le sursis avec la nécessité de disposer d'un moyen aisé de vérifier les antécédents judiciaires, amena le Ministre de la Justice en 1888 à remplacer les feuilles à transmettre par les greffes, prévues par l'article 601 du Code d'instruction criminelle par un système de bulletins séparés et individuels, appelé depuis « casier judiciaire ». Malheureusement, le Ministre procéda à cette transformation importante par simple circulaire sans modifier les articles 600 à 602 du Code. Par diverses circulaires successives, ses successeurs élargirent de plus en plus le cadre du « casier judiciaire » bien au-delà de la volonté du législateur de 1808 tant par les mentions à y porter que par les destinataires des extraits.

Parallèlement, depuis 1853, s'organisaient également par de simples circulaires ministérielles les casiers judiciaires communaux qui sont utilisés notamment pour la rédaction des certificats de bonne conduite, vie et mœurs.

Alors que la multiplication des fichiers et les infinies possibilités d'exploitation que donne leur mise sur ordinateur fait légitimement appréhender pour les droits et libertés des citoyens, il paraît opportun de mettre fin au régime actuel reposant sur une interprétation très large par l'administration de règles, pas toutes justifiées, fixées par de simples circulaires ministérielles pour y substituer un nouveau texte légal remplaçant celui de 1808, adapté à la fois aux besoins légitimes de l'Etat et des particuliers mais garantissant également le respect des droits des citoyens.

* * *

Si le texte proposé vise à remplacer les articles 600 à 602 du Code d'instruction criminelle, les articles nouveaux ont été numérotés, conformément à la suggestion du Conseil d'Etat en 1965, également à l'aide des numéros d'un certain nombre d'articles immédiatement antérieurs du Titre VI, qui sont actuellement abrogés.

* * *

Examen des articles nouveaux que la proposition introduit dans le Code d'instruction criminelle

L'article 586 nouveau est une disposition générale consacrant légalement l'existence du casier judiciaire central et des casiers judiciaires communaux.

De Franse revolutie heeft de brandmerking, waardoor de veroordeelden voor hun leven lijfelijk met een gloeiend ijzer getekend waren, afgeschaft.

Overeenkomstig artikel 29, § 1, van de wet van 19 vendémiaire, jaar IV, werd op de griffie van elke correctionele rechtbank een alfabetisch register ingevoerd van alle personen die voor die rechtbank of voor het hof van assisen verschenen waren, met een bondige nota betreffende de verspleegde feiten en het daaraan gegeven gevolg.

In 1808 verbeterde de wetgever die regeling door de invoering, in de artikelen 600 tot 602 van het Wetboek van Strafvordering, van een systeem van « Bewaring van de notities van alle vonnissen », waarbij de griffies van de correctionele rechtbanken en de hoven van assisen verplicht werden gelijkaardige alfabetische registers bij te houden; bovendien moest elk kwartaal een afschrift daarvan meegedeeld worden aan de Ministers van Justitie en van Politie, die algemene registers bijhielden, « sommiers » genaamd, waarin de afschriften van de voornoemde registers bewaard werden.

De invoering van de wet betreffende het uitstel en de noodzaak over een gemakkelijk middel te beschikken om de gerechtelijke anteceden ten van de betrokkenen na te gaan brachten de Minister van Justitie ertoe in 1888 de strafbladen die de griffies overeenkomstig artikel 601 van het Wetboek van Strafvordering moesten verzenden, te vervangen door een systeem van afzonderlijke en individuele bladen, dat voortaan « strafregister » werd genoemd. Ongelukkig voerde de Minister die belangrijke wijziging in bij middel van een gewone omzendbrief zonder de artikelen 600 tot 602 van het Wetboek te wijzigen. De inhoud van het « strafregister » werd nadien op grond van een reeks opeenvolgende omzendingen steeds maar verruimd en ging veel verder dan de wil van de wetgever van 1808 zowel voor wat de erin op te nemen vermeldingen als voor wat degenen betreft voor wie de uittreksels bestemd zijn.

Daarnaast ontstonden vanaf 1853 — ook al op grond van gewone ministeriële omzendingen — gemeentelijke strafregisters, die met name moeten dienen voor de afgifte van getuigschriften van goed zedelijk gedrag.

Gelet op de steeds talrijker wordende kaartsystemen en de onbegrensd verwerkingsmogelijkheden via de computer waarin deze gegevens worden opgeslagen, kan terecht gevreesd worden voor de rechten en vrijheden van de burger. Daarom lijkt het wenselijk dat een einde komt aan de huidige regeling, die gegroeid is uit een al te ruime administratieve interpretatie van de voorschriften die niet altijd gerechtvaardigd waren en in gewone omzendingen werden vastgelegd; ter vervanging van de wet van 1808 moet een nieuwe tekst komen die niet alleen rekening houdt met de rechtmatige belangen van de Staat en de particulieren, maar ook de redenen van de burger vrijwaart.

* * *

De voorgestelde tekst wil voorzien in de vervanging van de artikelen 600 tot 602 van het Wetboek van Strafvordering; maar overeenkomstig de in 1965 door de Raad van State gedane suggestie krijgen de nieuwe artikelen eveneens het nummer van enkele artikelen die onmiddellijk aan Titel VII voorafgingen en thans opgeheven zijn.

* * *

Analyse van de nieuwe artikelen die het voorstel in het Wetboek van Strafvordering invoegt

Het nieuwe artikel 586 is een algemene bepaling waarbij het bestaan van een centraal strafregister en van gemeentelijke strafregisters wettelijk wordt bevestigd.

L'alinéa 2 précise les conditions auxquelles le casier judiciaire central prend en considération les décisions judiciaires rendues par des juridictions étrangères en matière pénale à charge de Belges. Il diffère du projet de 1965 en réglant de façon plus stricte une inscription dont la seule condition était, comme dans la pratique actuelle de l'administration, que ces décisions aient été notifiées au Gouvernement belge en vertu d'accords internationaux.

Ces décisions pénales étrangères ne sont pas reprises par les articles 600 à 602 actuels du Code d'instruction criminelle dont les registres et le registre général qu'ils prévoient ne concernent que les condamnations prononcées par les cours d'assises et tribunaux correctionnels du Royaume. Elles ne sont pas reprises non plus par les circulaires relatives aux casiers judiciaires communaux tels qu'organisés depuis leur création en 1853 et elles ne l'étaient pas non plus par la circulaire de 1888 instituant le casier judiciaire central.

Les condamnations prononcées à charge de Belges par des juridictions étrangères furent introduites au casier judiciaire central par une circulaire ministérielle de 1891 qui en fait mention dans une annexe qui précise « dans les cas où elles sont notifiées au Gouvernement belge en vertu de traités d'extradition ». Cette extension, déjà sans base légale, s'est trouvée progressivement élargie par l'administration qui y assimile actuellement toutes les condamnations étrangères dont communication est faite suite à de simples « accords » internationaux.

Une solution simple serait de s'en tenir en la matière à la législation toujours en vigueur, celle des articles 600 à 602 du Code d'instruction criminelle, et, comme la plupart des pays qui ont instauré un casier judiciaire, de le limiter aux seules décisions des juridictions nationales.

Il est en effet à relever que les décisions des juridictions étrangères en matière pénale ne peuvent avoir d'effets en Belgique à l'égard de Belges qui, en tout état de cause, restent justiciables devant les juridictions belges de faits commis à l'étranger pour autant qu'ils soient punissables en Belgique conformément à l'article 4 du Code pénal et aux articles 6 et 7 du Code d'instruction criminelle. La pratique actuelle permet d'aboutir à l'inscription simultanée au casier judiciaire central de deux décisions différentes pour les mêmes faits, celle d'une juridiction étrangère et celle d'une juridiction belge, sans compter le cas véritablement paradoxal où la juridiction belge aurait acquitté l'intéressé mais où la condamnation étrangère serait néanmoins portée à son casier judiciaire !

Relevons également que les décisions de juridictions étrangères rendues en matière pénale à charge d'étrangers résidant en Belgique et qui, elles, y sont susceptibles d'effets, notamment d'extradition, ne sont jamais inscrites au casier judiciaire central bien que les décisions de juridictions belges concernant ces mêmes étrangers y soient portées.

Si, malgré ces objections, il paraissait opportun de mentionner au casier judiciaire central des décisions de juridictions étrangères rendues en matière pénale à charge de Belges, il est en tous cas inacceptable de n'y apporter d'autres restrictions, comme le faisait le projet de 1965 et la pratique actuellement l'administration, que celle d'une notification au Gouvernement belge en vertu d'un accord international, fut-il un traité d'extradition ou une autre convention.

Het tweede lid bepaalt de voorwaarden waaronder de in het buitenland tegen Belgen in strafzaken gewezen rechterlijke beslissingen in het centraal strafregister worden opgenomen. Vergeleken met de tekst van het ontwerp van 1965 bevat dit lid een strengere regeling voor de inschrijving, waarvoor, volgens de huidige administratieve praktijk, slechts één voorwaarde geldt, namelijk dat de bedoelde beslissing krachtens een internationale overeenkomst aan de Belgische regering ter kennis is gebracht.

Van die buitenlandse beslissingen in strafzaken is geen sprake in de huidige artikelen 600 tot 602 van het Wetboek van Strafvordering; volgens die artikelen vermelden de registers en het algemeen register alleen de door de Belgische hoven van assisen en correctionele rechtbanken uitgesproken veroordelingen. Die buitenlandse beslissingen worden evenmin vermeld in de omzendbrieven betreffende de gemeentelijk strafregisters, zoals die sinds de invoering ervan in 1853 zijn ingericht, en zij komen ook niet voor in de omzendbrief van 1888 waardoor het centraal strafregister werd ingesteld.

De door buitenlandse gerechten tegen Belgen uitgesproken veroordelingen werden in het centraal strafregister opgenomen op grond van een ministeriële omzendbrief van 1891, die daarvan melding maakt in een bijlage welke de volgende precisering bevat: « in de gevallen waarin die veroordelingen aan de Belgische Regering ter kennis zijn gebracht op grond van een uitleveringsverdrag ». Die uitbreiding — die toen reeds elke wettelijke grondslag miste — werd geleidelijk aan verruimd door de administratie, die thans alle buitenlandse veroordelingen welke op grond van gewone internationale « overeenkomsten » ter kennis van ons land zijn gebracht, daarmee gelijk stelt.

Men zou zich gewoon kunnen houden aan de vigerende wetgeving, met name de artikelen 600 tot 602 van het Wetboek van Strafvordering, en, zoals de meeste landen die een strafregister hebben ingevoerd, alleen de beslissingen van Belgische rechtbanken vermelden.

Opgemerkt zij immers dat de beslissingen van buitenlandse gerechten in strafzaken in België geen gevolg kunnen hebben voor Belgen, die, hoe dan ook, voor het Belgisch gerecht terechtstaan voor feiten die in het buitenland gepleegd zijn, voor zover die feiten in België strafbaar zijn, overeenkomstig artikel 4 van het Strafwetboek en de artikelen 6 en 7 van het Wetboek van Strafvordering. Volgens het huidige systeem kunnen in het centraal strafregister voor dezelfde feiten terzelfdertijd twee verschillende vermeldingen worden opgenomen, namelijk de beslissing van het buitenlands en die van het Belgisch gerecht; wij laten buiten beschouwing het werkelijk paradoxale geval waarin het Belgisch gerecht de betrokkene zou hebben vrijgesproken en de buitenlandse veroordeling toch in het strafregister zou voorkomen !

Daarbij komt nog dat de beslissingen die, in strafzaken, door buitenlandse gerechten gewezen zijn tegen in België verblijvende vreemdelingen, en die wél bepaalde gevolgen kunnen hebben, met name uitlevering, nooit in het centraal strafregister worden opgenomen, terwijl de door de Belgische gerechten tegen diezelfde vreemdelingen gewezen beslissingen er wel in voorkomen.

Mocht het nu, niettegenstaande die bezwaren, toch opportuun blijken de beslissingen die door buitenlandse gerechten in strafzaken tegen Belgen gewezen zijn, in het centraal strafregister te vermelden, dan ware het in elk geval onaanvaardbaar dat voor die inschrijving — zoals in het ontwerp van 1965 en volgens de huidige administratieve praktijk — geen andere voorwaarde wordt gesteld dan de mededeling van de beslissing aan de Belgische Regering krachtens een internationale overeenkomst, zij het een uitleveringsverdrag of een andere overeenkomst.

De tels accords existent actuellement avec de très nombreux pays tels l'Algérie, l'Argentine, la Bulgarie, Cuba, le Guatemala, le Maroc, le Nicaragua, la Pologne, la Roumanie, le Salvador, la Tchécoslovaquie, la Turquie, etc... Relevons qu'ils existaient avec l'Espagne franquiste, l'Italie fasciste et même l'Allemagne nazie et que si les condamnations des tribunaux militaires allemands d'occupation en Belgique de 1940 à 1945 ne peuvent figurer, sauf exception, aux extraits du casier judiciaire, c'est sur instruction d'une circulaire ministérielle de 1946. Pourquoi cette seule exception, alors que nombre des pays ci-dessus mentionnés connaissent des régimes peu démocratiques dont les organes répressifs, même s'ils ont le nom de tribunaux, n'ont parfois que peu de rapport avec nos institutions judiciaires et dont les décisions, de toute façon, sont d'une légalité et régularité incontrôlables à l'égard des principes du droit belge.

Non seulement ces décisions répressives, assimilées au casier judiciaire central, à des décisions de juridictions belges n'offrent pas la garantie d'avoir été prononcées légalement et régulièrement mais elles peuvent porter sur des faits qui n'ont rien de punissables aux yeux des lois pénales belges, telles certaines activités religieuses ou syndicales en Tchécoslovaquie, en Pologne, en Bulgarie ou dans d'autres pays communistes, des délits d'opinion ou de presse dans les mêmes et beaucoup d'autres, la simple consommation d'alcool serait-ce de la bière dans des pays de droit musulman, ou encore, si demain un accord est passé avec l'Afrique du sud sans l'intervention du Parlement, une infraction à l'Apartheid. Aux termes des circulaires et pratiques actuelles, on doit même inscrire au casier judiciaire central, par exemple, une décision répressive à charge d'un Belge auquel le pays étranger refuse notre nationalité, cas fort fréquent, parce qu'il s'y serait soustrait au service militaire ... même en cas de guerre contre la Belgique !

A défaut d'une exclusion totale des décisions de juridictions étrangères, la proposition prévoit deux barrages pour empêcher ou du moins réduire de telles absurdités.

Le premier ne permet la prise en considération au casier judiciaire central des décisions rendues en matière pénale par des juridictions étrangères à charge de Belges que si elles concernent des faits constitutifs de crimes ou de délits punissables par les lois pénales belges. Ce sera au Ministre de la Justice qu'il appartiendra de vérifier si cette condition est remplie, la personne intéressée ayant toujours la possibilité, en vertu de la disposition générale de l'article nouveau 587, d'obtenir rectification d'une erreur éventuelle. Cette disposition n'empêche cependant pas la contradiction possible, relevée plus haut, entre une décision d'une juridiction étrangère et celle d'une juridiction belge sur de mêmes faits, toutes deux portées au casier judiciaire central, (ou la seule première en cas d'acquiescement par la seconde).

Les simples contraventions étrangères ont été exclues a priori pour ne pas encombrer inutilement le casier et ne pas multiplier les procédures d'opposition prévues au paragraphe suivant.

Un second barrage concerne la légalité et la régularité de la décision de la juridiction étrangère. Le système proposé s'inspire en partie de celui prévu à l'article 15, § 3, des lois coordonnées sur la milice instituant une sorte d'exéquat par le tribunal de première instance des jugements

Dergelijke overeenkomsten bestaan thans met heel wat landen, zoals Algerije, Argentinië, Bulgarije, Cuba, Guatemala, Marokko, Nicaragua, Polen, Roemenië, El Salvador, Tsjechoslovakije, Turkije enz... Ze bestonden ook met Spanje onder het Franco-regime, met Italië onder het fascistische regime en zelfs met Duitsland onder het nazi-regime. En als de door de Duitse militaire rechtbanken tijdens de bezetting in België tussen 1940 en 1944 uitgesproken veroordelingen, behalve in uitzonderingsgevallen, niet op de uittreksels uit het strafregister mogen vermeld worden, dan is dat dank zij een ministeriële omzendbrief van 1946. Waarom geldt alleen die uitzondering, terwijl toch in een groot aantal van de voornoemde landen een weinig democratisch regime heerst met repressieve instellingen die — al worden zij rechtbanken genoemd — soms maar weinig gelijkenis vertonen met onze rechterlijke organisatie en die beslissingen nemen waarvan de wettelijkheid en de regelmatigheid in elk geval niet kunnen worden getoetst aan de Belgische rechtsprincipes.

Dergelijke beslissingen in strafzaken die, voor wat het centraal strafregister betreft, met uitspraken van een Belgisch gerecht worden gelijkgesteld, bieden niet alleen geen waarborg inzake wettelijkheid en regelmatigheid, maar ze kunnen ook verband houden met feiten die volgens de Belgische wetgeving helemaal niet strafbaar zijn, zoals bepaalde godsdienstige of syndicale activiteiten in Tsjechoslovakije, Polen, Bulgarije of andere communistische landen, opinie- of persmisdrijven in diezelfde en in nog heel wat andere landen, het louter verbruik van alcoholhoudende dranken, zelfs bier, in landen die door het islamitisch recht worden beheerst of nog — wanneer zonder inspraak van het Parlement een overeenkomst met Zuid-Afrika mocht worden gesloten — een overtreding van de apartheidswetgeving. Volgens de thans geldende omzendbrieven en de huidige praktijk, moet b.v. in het centraal strafregister worden vermeld een tegen een Belg uitgesproken strafrechtelijke veroordeling, zelfs wanneer het betreffende land — wat vaak voorkomt — de nationaliteit van de betrokkene niet wil erkennen omdat hij zich alhier aan dienstplicht heeft onttrokken — ook al is dat land in staat van oorlog met België.

Het onderhavige voorstel wil de vermelding van de door buitenlandse gerechten gewezen beslissingen niet geheel uitsluiten, maar toch twee beperkingen opleggen om dergelijke ongerijmdheden min of meer te weren.

Op grond van een eerste beperking komen de door de buitenlandse gerechten tegen Belgen in strafzaken gewezen beslissingen slechts voor vermelding in het centraal strafregister in aanmerking wanneer zij betrekking hebben op feiten die een volgens de Belgische strafwetten strafbare misdaad of wanbedrijf uitmaken. De Minister van Justitie zal moeten nagaan of die voorwaarde vervuld is en de betrokkene zal, op grond van de algemene bepaling van het nieuwe artikel 587, steeds de mogelijkheid hebben om een eventuele vergissing recht te zetten. Zulks belet evenwel niet dat, zoals hierboven is gezegd, over dezelfde feiten twee met elkaar strijdige beslissingen kunnen genomen zijn, een door een buitenlandse en een door een Belgische rechtbank en dat beide beslissingen in het centraal strafregister worden vermeld (of alleen de eerste beslissing wanneer de tweede een vrijspraak inhoudt).

Gewone overtredingen in het buitenland werden a priori uitgesloten om het strafregister niet nodeloos te belasten en om te voorkomen dat het aantal gevallen waarin de betrokkenen, overeenkomstig het hierna bepaalde, tegen de vermelding kunnen opkomen, al te groot wordt.

Een tweede beperking heeft betrekking op de wettelijkheid en de regelmatigheid van de beslissing van de buitenlandse rechtbank. De voorgestelde regeling is ten dele ingegeven door het bepaalde in artikel 15, § 3, van de gecoördineerde dienstplichtwetten, dat ten behoeve van de

de condamnation étrangers pouvant entraîner l'exclusion de l'armée. Dans le texte proposé, cette intervention du tribunal de première instance n'est requise que dans le cas où le Belge concerné fait formellement opposition à l'inscription de la décision étrangère à son casier judiciaire central. Un délai est fixé tenant compte qu'il s'agit souvent de Belges résidant à l'étranger. Dans le cas contraire, le Ministre est libre de présumer de la légalité et de la régularité de ladite décision pour autant évidemment que des illégalités et irrégularités ne soient pas patentées, tout en laissant la possibilité à la personne concernée de renverser cette présomption et faire effacer l'inscription en saisissant elle-même le tribunal de première instance.

Le système prévu, quelque peu complexe, évite d'encombrer les tribunaux de première instance avec l'examen systématique de toutes les décisions pénales étrangères à charge de Belges communiquées au Gouvernement belge alors que la plupart, notamment celles de juridictions de pays démocratiques voisins, ne sont pas souvent contestées dans leur légalité et leur régularité par ceux à charge desquels elles ont été rendues.

On notera que le texte proposé retient les décisions « notifiées au Gouvernement belge en vertu de Conventions internationales » et non « en vertu d'accords internationaux » comme repris au projet de 1965. L'expression « conventions internationales » est celle suggérée à l'époque par le Conseil d'Etat. Elle vise, dans l'idée de la proposition, les conventions soumises à l'approbation du Parlement.

La nature des décisions de juridictions étrangères en matière pénale et le fait qu'elles ne peuvent avoir d'effets en Belgique à l'égard de Belges, justifie la disposition qu'elles doivent être rassemblées au casier judiciaire central de façon distincte des décisions rendues par des juridictions belges avec lesquelles elles ne peuvent être confondues.

L'article 587 nouveau fixe quelques principes applicables tant au casier judiciaire central qu'aux casiers judiciaires communaux. Il vise notamment à prévenir des interprétations et extensions abusives comme en ont fait l'objet les dispositions des articles 600 à 602 du Code d'instruction criminelle. Il consacre le droit des personnes concernées à prendre connaissance de leur casier judiciaire et d'en obtenir éventuellement la rectification comme le proposait l'amendement de M. Bourgeois. Sa disposition relative à l'effacement des casiers des personnes décédées ou atteignant 85 ans consacre la pratique dont il est fait état dans la note du Ministre de la Justice sur la proposition de loi de MM. Declercq et Vervaeke (p. 5) et évite de faire du casier judiciaire une sorte d'archives « de l'infamie ».

Les articles 588 et 589 nouveaux concernent l'organisation et le fonctionnement respectivement du service du casier judiciaire central et des casiers judiciaires communaux, visant essentiellement à en assurer le caractère confidentiel. Une disposition explicite vise à écarter expressément le danger de voir le casier judiciaire, non pas d'être mis sur ordinateur — ce qui serait tout à fait normal — mais de perdre à une telle occasion son caractère confidentiel par un accouplement, comme le permettent les techniques nouvelles, avec d'autres ordinateurs tels ceux du registre national de la population ou d'autres institutions, ou d'être consulté en dehors du service en question.

Les articles 590 à 593 nouveaux qui précisent les renseignements qui doivent parvenir au casier judiciaire central et aux casiers judiciaires communaux reprennent pratique-

ment de la banque van eerste aanleg een soort exequatur invoert van in den vreemde gewezen vonnissen die met zich kunnen brengen dat de veroordeelde uit het leger wordt gesloten. In de voorgestelde tekst is dat optreden van de rechtbank van eerste aanleg slechts vereist ingeval de Belgische betrokkene uitdrukkelijk verzet doet tegen de inschrijving van de buitenlandse beslissing in zijn centraal strafregister. Er wordt een termijn bepaald, waarbij rekening gehouden is met het feit dat het vaak om Belgen gaat die in het buitenland verblijven. Is dat niet het geval, dan staat het de Minister vrij het vermoeden van wettelijkheid en regelmatigheid van de beslissing te aanvaarden, voor zover er uiteraard geen kennelijke onwettelijkheid of onregelmatigheid in het spel is en mits de betrokkene de mogelijkheid behoudt om dat vermoeden om te keren en de inschrijving te laten uitwissen door zelf zijn zaak bij de rechtbank van eerste aanleg aanhangig te maken.

De voorgestelde regeling, die enigszins ingewikkeld is, voorkomt dat de rechtbanken van eerste aanleg overbelast raken met het systematisch onderzoek van alle beslissingen in strafzaken die in den vreemde gewezen zijn ten laste van Belgen en ter kennis van de Belgische Regering zijn gebracht, terwijl de wettelijkheid en de regelmatigheid van het merendeel daarvan, met name die welke door rechtbanken uit de democratische buurlanden gewezen zijn, niet vaak betwist worden door de betrokkenen.

Er zij op gewezen dat het in de voorgestelde tekst om beslissingen gaat waarvan « aan de Belgische Regering kennis wordt gegeven krachtens internationale overeenkomsten » en niet « krachtens internationale akkoorden » zoals in het ontwerp van 1965 vermeld stond. De uitdrukking « internationale overeenkomsten » is destijds gesuggereerd door de Raad van State. In het voorstel worden daarmee bedoeld de overeenkomsten die aan het Parlement ter goedkeuring worden voorgelegd.

Wegens de aard van de beslissingen van buitenlandse gerechten in strafzaken en wegens het feit dat zij in België voor Belgen geen gevolg kunnen hebben, dienen zij in het centraal strafregister op een andere plaats te worden samengebracht dan de door Belgische gerechten gewezen beslissingen, waarmee zij niet mogen worden verward.

Artikel 587 (nieuw) legt een aantal beginselen vast die zowel op het centrale strafregister als op de gemeentelijke strafregisters van toepassing zijn. Het heeft met name tot doel verkeerde interpretaties en uitbreidingen te voorkomen, zoals dat gebeurd is met het bepaald in de artikelen 600 tot 602 van het Wetboek van Strafvordering. Het bekrachtigt het recht van de betrokkenen om inzage van hun strafregister en eventueel de verbetering ervan te verkrijgen, zoals voorgesteld is in het amendement van de heer Bourgeois. De bepaling om in de registers de personen te schrappen die 85 jaar oud of overleden zijn, stemt overeen met de praktijk waarvan sprake is in de nota van de Minister van Justitie betreffende het wetsvoorstel van de heren Declercq en Vervaeke (blz. 5) en voorkomt dat het strafregister een archief wordt van alles wat oneerlijk is.

De artikelen 588 en 589 (nieuw) hebben betrekking op de organisatie en de werking van de dienst centraal strafregister, resp. de gemeentelijke strafregisters, waarbij vooral de bedoeling voorziet het vertrouwelijk karakter ervan te waarborgen. Een ondubbelzinnige bepaling beoogt uitdrukkelijk het gevaar te weren dat het strafregister, door in een computer te worden opgenomen — wat volkomen normaal is — zijn vertrouwelijk karakter zou verliezen doordat die computer, zoals met de huidige technieken mogelijk is, gekoppeld wordt aan andere computers, b.v. die van het Rijksregister of van andere instellingen, of buiten de bedoelde dienst zou kunnen worden geraadpleegd.

De artikelen 590 tot 593 (nieuw), die een opsomming geven van de inlichtingen die aan het centrale strafregister en aan de gemeentelijke strafregisters moeten worden over-

ment les dispositions du projet de 1965. Ils omettent toutefois la faculté que celui-ci donnait au Roi d'y ajouter l'envoi d'avis concernant d'autres mesures « se rapportant à l'exercice de la justice répressive ». Au contraire l'article 587 nouveau dont question plus haut interdit toute mention au casier judiciaire autre que celles expressément prévue par la proposition de loi. Au cas où il apparaîtrait opportun d'étendre le champ du casier judiciaire à d'autres mesures, il conviendra de le faire par la voie législative comme le justifie l'importance en la matière.

Les articles 594 à 602 nouveaux concernent les extraits du casier judiciaire.

Le premier consacre le principe émis par la Cour de cassation selon lequel ces extraits ne valent que comme simples renseignements et ne forment pas la preuve des condamnations et autres décisions qui y sont mentionnées. En effet la légalisation des casiers judiciaires par l'adoption de la présente proposition de loi, pourrait faire remettre en cause cette jurisprudence. Or les conséquences peuvent en être extrêmement graves pour l'intéressé, telle une condamnation en récidive ou l'annulation d'une décision accordant le sursis. Suivant la proposition, l'autorité judiciaire ou tout autre destinataire de l'extrait auront l'attention attirée sur l'existence des décisions y mentionnées mais il leur appartiendra de réunir la preuve de celles-ci s'ils entendent se fonder légalement sur une d'elles.

Le casier judiciaire est un utile répertoire mais la brièveté, sinon la codification, des données qui y sont portées, surtout en cas de mise sur ordinateur, n'autorise pas à lui attribuer une telle valeur authentique.

Les articles 595 et 596 (nouveaux) limitent les personnes auxquelles les extraits peuvent être délivrés.

Le législateur de 1808 a formellement rejeté les dispositions du projet du Code d'instruction criminelle qui prévoyait la délivrance d'extraits des registres en question soit à la personne intéressée, soit à un fonctionnaire d'une autre administration. C'est en cette matière que le régime établi par les circulaires ministérielles a le plus dégénéré. Actuellement, comme le mentionne la note précitée du Ministre de la Justice sur la proposition de loi de MM. Declercq et Vervaeck, les extraits du casier judiciaire central sont non seulement délivrés pratiquement à n'importe quelle administration de l'Etat (et à l'insu de l'intéressé) mais à des « particuliers », sous réserve d'appréciation du Ministre, et même « aux agents diplomatiques et consulaires des puissances étrangères accrédités en Belgique » (sans qu'il existe nécessairement de conventions ou d'accords internationaux le prévoyant) et « aux organismes supranationaux qui ont leur siège en Belgique (...), en vue de recrutement ».

Un tel abus est évidemment inadmissible. Que les autorités judiciaires obtiennent la délivrance d'extraits, la chose va de soi puisque l'institution des registres prévus au Code d'instruction criminelle et initialement celle du casier judiciaire leur étaient précisément destinées. Ces autorités ont évidemment toute compétence pour mesurer la portée des mentions qui y sont faites. Pour le reste, la présente proposition exclut la délivrance d'extrait à toute personne, administration publique ou particulier, autre que la personne concernée. La proposition de MM. Declercq et Vervaeck interdit la délivrance du certificat de bonnes vie et mœurs (portant extrait du casier judiciaire) à des particuliers mais l'autorise aux autorités administratives.

gezonden, nemen vrijwel de bepalingen van het ontwerp van 1965 over. De mogelijkheid die destijds aan de Koning geboden werd om ook kennis te laten geven van andere maatregelen « met betrekking tot de uitoefening van het strafrecht » is echter weggelaten. Integendeel, artikel 587 (nieuw) waarvan hierboven sprake is, verbiedt dat in het strafregister enig ander gegeven vermeld wordt dan die waarin het wetsvoorstel uitdrukkelijk voorziet. Mocht het later geraden blijken ook andere vermeldingen in het strafregister op te nemen, dan zou dat, gelet op het belang van die aangelegenheid, langs wetgevende weg moeten geschieden.

De artikelen 594 tot 602 (nieuw) hebben betrekking op de uittreksels uit het strafregister.

Het eerste bekrachtigt het door het Hof van Cassatie gehuldigde beginsel naar luid waarvan die uittreksels louter inlichtingen zijn en geen bewijs opleveren van de daarin vermelde veroordelingen en andere beslissingen. Als de strafregisters door de goedkeuring van dit wetsvoorstel een wettelijk karakter krijgen, zou die rechtspraak immers op de helling kunnen worden gezet. Een en ander kan voor de betrokkenen bijzonder ernstige gevolgen hebben, b.v. in geval van veroordeling na herhaling of van vernietiging van een beslissing waarbij uitstel wordt verleend. Volgens het voorstel zal de aandacht van de gerechtelijke overheid of van ieder aan wie het uittreksel wordt toegezonden, automatisch op het bestaan van de daarin vermelde beslissingen worden gevestigd, maar zij zullen het bewijs daarvan dienen te leveren indien zij een van die beslissingen als wettelijke basis willen gebruiken.

Het strafregister is een nuttig repertorium, doch de daarin opgenomen gegevens zijn zo bondig en zelfs zodanig gecodeerd, vooral als het om computergegevens gaat, dat men er geen authentieke waarde kan aan geven.

De artikelen 595 en 596 (nieuw) beperken het aantal van degenen aan wie uittreksels mogen worden afgegeven.

De wetgever van 1808 heeft de bepalingen uit het ontwerp van Wetboek van Strafvordering waarbij gesteld werd dat uittreksels uit de bedoelde registers aan de betrokkenen zelf of aan ambtenaren van een andere administratie mogen worden afgeleverd, uitdrukkelijk afgewezen. Op dat punt is de door de ministeriële omzendbrieven ingevoerde regeling het meest ontaard. Zoals gezegd in de voormelde nota van de Minister van Justitie naar aanleiding van het wetsvoorstel van de heren Declercq en Vervaeck, worden uittreksels uit het centraal strafregister thans niet alleen aan vrijwel iedere rijksadministratie (buiten medeweten van de betrokkene) afgegeven, doch ook, weliswaar onder voorbehoud van beoordeling door de Minister, aan « particulieren » en zelfs « aan in België geaccrediteerde diplomatieke en consulaire ambtenaren van buitenlandse mogendheden » (zonder dat er noodzakelijkerwijs internationale overeenkomsten of akkoorden bestaan die daarin voorzien) en « aan in België gevestigde supranationale instellingen (...) die personeel wensen aan te werven ».

Dergelijke misbruiken zijn vanzelfsprekend onduelbaar. Dat aan de gerechtelijke autoriteiten uittreksels worden afgegeven is volkomen normaal, aangezien de invoering van de registers waarvan sprake is in het Wetboek van Strafvordering en aanvankelijk van het strafregister juist te hunnen behoeve is geschied. Die autoriteiten zijn uiteraard volkomen bevoegd om de draagwijdte van de vermeldingen van die registers te beoordelen. Voor het overige bepaalt het onderhavige voorstel dat geen uittreksels mogen worden afgegeven aan enigerlei persoon, openbaar bestuur of particulier, buiten de betrokkene. Het voorstel van de heren Declercq en Vervaeck verbiedt de afgifte van getuigschriften van goed zedelijk gedrag (met een uittreksel uit het strafregister) aan particulieren, doch niet aan administratieve autoriteiten.

La présente proposition distingue d'une part la personne (autorité judiciaire ou la personne concernée) à laquelle un extrait peut être délivré et d'autre part la destination que cette personne entend donner volontairement à cet extrait dans la mesure où cette destination est prévue par une loi ou un règlement (à condition dans ce dernier cas qu'elle ne soit pas expressément prohibée, comme une demande d'emploi privé, d'un logement social ou d'un autre avantage social).

Cette disposition répond au souci de MM. Declercq et Vervaeet de supprimer cette « peine économique » de fait dans l'emploi des condamnés élargis et elle l'étend à d'autres sanctions sociales de fait.

La disposition relative au Secrétariat permanent au recrutement consacre la pratique adoptée depuis 1970 à la demande de la Ligue belge pour la défense des droits de l'homme, relevée dans les développements de la proposition de MM. Declercq et Vervaeet.

Le système établi par la présente proposition est donc qu'en tous les cas, quel qu'en soit le destinataire (à l'exception des autorités judiciaires), l'extrait du casier judiciaire n'est délivré qu'à la personne concernée par celui-ci qui, après en avoir pris connaissance et demandé éventuellement rectification, peut, si elle estime opportun, en faire usage pour la destination non prohibée prévue.

La proposition n'a pas cru devoir retenir l'amendement de M. Bourgeois en ce qu'il prévoit qu'un extrait peut être délivré à un tiers moyennant autorisation écrite de l'intéressé. Une telle disposition prêterait à abus, l'autorisation écrite pouvant être moralement exigée par le tiers par exemple à l'occasion d'une demande d'emploi quitte à prétexter une autre destination.

Les demandes d'extrait par les personnes concernées sont normalement faites au casier judiciaire communal. La proposition prévoit cependant la possibilité de la délivrance d'un extrait par le casier judiciaire central, avec l'autorisation du Ministre de la Justice. Il s'agit de prévoir un moyen, exceptionnel et contrôlé, de suppléer à une éventuelle impossibilité d'obtenir l'extrait d'un casier judiciaire communal bien que destiné à des fins légitimes (à l'étranger par exemple). Tous les cas particuliers ne peuvent être prévus par la loi et l'appréciation ne peut être laissée, sans danger d'abus, à tous les responsables des casiers judiciaires communaux.

L'article 596 (*nouveau*) restreint la délivrance d'extraits du casier judiciaire central directement à des autorités étrangères aux seuls cas où elle est imposée par des conventions internationales. Il n'y a en effet aucune raison d'aller au-delà de nos obligations internationales en la matière.

Les articles 597 à 600 (*nouveau*) déterminent les mentions qui peuvent être portées aux extraits et ils reprennent à cet égard les dispositions du projet de loi de 1965. Cependant l'article 597 (*nouveau*) y ajoute, dans un second alinéa, une disposition qui légalise une pratique actuelle (voir la note précitée du Ministre de la Justice, page 5) et prévoit, en outre, une procédure à déterminer par le Roi permettant d'effacer du casier judiciaire central des condamnations étrangères auxquelles ne peut évidemment s'appliquer la réha-

Het onderhavige voorstel maakt een onderscheid tussen de persoon (gerechtelijke autoriteit of betrokkene) aan wie een uittreksel mag worden afgegeven en de bestemming welke die persoon vrijwillig aan dat uittreksel wil geven, voor zover een wet of een verordening die bestemming regelt (in dit laatste geval, op voorwaarde dat die bestemming niet uitdrukkelijk verboden is, zoals voor het solliciteren naar een betrekking in de privé-sector, de aanvraag tot het verkrijgen van een sociale woning of een ander sociaal voordeel).

Die bepaling komt tegemoet aan de wens van de heren Declercq en Vervaeet om hetgeen feitelijk een « economische straf » is voor ontslagen gevangenen die werk zoeken, af te schaffen en ze breidt die maatregel uit tot andere feitelijke sociale sancties.

De bepaling betreffende het Vast Wervingssecretariaat bekrachtigt de praktijk die sedert 1970 werd ingevoerd op verzoek van de Belgische Liga voor de verdediging van de rechten van de mens en die in de toelichting bij het voorstel van de heren Declercq en Vervaeet uiteengezet wordt.

De door het onderhavige voorstel ingevoerde regeling houdt dus in dat uittreksels uit het strafregister, hoe dan ook en ongeacht degene voor wie ze bestemd zijn (met uitzondering van de gerechtelijke autoriteiten) slechts worden afgegeven aan degene op wie ze betrekking hebben die, na er inzage van te hebben genomen en eventueel om verbetering ervan te hebben verzocht, indien hij het graden acht er gebruik van kan maken voor de niet verboden bestemming die hij er wil aan geven.

In het voorstel is het amendement van de heer Bourgeois luidens hetwelk met de schriftelijke toestemming van de betrokkene een uittreksel aan derden mag worden afgegeven, niet overgenomen. Een dergelijke bepaling kan aanleiding geven tot misbruiken aangezien die schriftelijke toestemming onder morele dwang door een derde kan worden geëist, bij voorbeeld bij het solliciteren naar een betrekking, waarbij die derde kan voorwenden dat het uittreksel voor een ander doel bestemd is.

De betrokkenen die een uittreksel wensen te verkrijgen, wenden zich normaliter tot het gemeentelijk strafregister. Het voorstel voorziet echter in de mogelijkheid dat het centraal strafregister met de toestemming van de Minister van Justitie een uittreksel aflevert. Het gaat hier om een uitzonderlijk en gecontroleerd middel om de eventuele onmogelijkheid op te vangen om een uittreksel uit het gemeentelijk strafregister te verkrijgen, ofschoon dat uittreksel voor gewettigde doeleinden (bij voorbeeld in het buitenland) bestemd is. De wet kan niet in alle bijzondere gevallen voorzien en de beoordeling ter zake kan niet, zonder gevaar voor misbruiken, worden overgelaten aan degenen die verantwoordelijk zijn voor de gemeentelijke strafregisters.

Artikel 596 (*nieuw*) beperkt de afgifte van een uittreksel uit het centraal strafregister aan de buitenlandse autoriteiten tot die gevallen waarin zij door internationale overeenkomsten wordt opgelegd. Er is immers geen reden om op dat vlak verder te gaan dan onze internationale verplichtingen.

De artikelen 597 tot 600 (*nieuw*) bepalen de vermeldingen die op de uittreksels mogen voorkomen; ze nemen dienaangaande de bepalingen van het wetsontwerp van 1965 over. Niettemin voegt artikel 597, tweede lid, (*nieuw*) er een bepaling aan toe die de gangbare praktijk bekrachtigt (zie de voormelde nota van de Minister van Justitie, blz. 5); het voorziet bovendien in een door de Koning te bepalen procedure ten einde in het centraal strafregister in het buitenland uitgesproken veroordelingen te kunnen uitwissen

bilitation prévue par le droit belge et pour lesquelles une telle réhabilitation n'existe pas dans le pays d'origine ou est difficile sinon impossible à obtenir pour le Belge qui n'y réside plus. La diversité des cas réclame une solution souple à laisser fixer par le Roi.

L'article 601 (*nouveau*) prévoit une autre limitation aux mentions des extraits, par une sorte de prescription « ad hoc » qui n'était pas prévue au projet de loi de 1965 mais est actuellement appliquée (voir la note précitée du Ministre de la Justice, pages 9 et 10). Des dérogations à cette limitation peuvent être établies dans les cas que le Roi détermine, pour les extraits destinés à des administrations publiques belges lorsqu'elles se justifient expressément. Il est à noter que dans les cas justifiés mais qui ne seraient pas prévus, l'intéressé peut toujours recourir au casier judiciaire central avec l'autorisation du Ministre de la Justice comme prévu à l'article 595 nouveau, premier alinéa.

L'article 602 (*nouveau*) interdit de mentionner sur les extraits délivrés à des autorités étrangères toute décision d'une juridiction étrangère. Il n'appartient pas en effet à la Belgique d'attester de décisions étrangères et qui, de surcroît, peuvent être en contradiction avec une décision d'une juridiction belge.

L'article 602bis (*nouveau*) vise dans un premier alinéa à empêcher que les dispositions relatives aux extraits des casiers judiciaires établies par la présente proposition soient tournés par la délivrance d'un document de substitution. Cette disposition est reprise du projet de loi de 1965. De même le second alinéa reprend la disposition du projet de loi de 1965 supprimant purement et simplement les certificats de bonne conduite, vie et mœurs délivrés actuellement par les autorités communales, les remplaçant par des extraits du casier judiciaire communal.

Il ne se justifie pas en effet qu'une autorité administrative donne une appréciation subjective sur la conduite, la vie ou les mœurs d'un de ses administrés. Si ceux-ci ont enfreint les lois pénales, seul critère objectif admissible en la matière, il appartient au seul pouvoir judiciaire de juger de sa culpabilité. Les décisions des organes judiciaires belges rendues en matière pénale sont donc les seuls éléments à prendre en considération et la proposition de loi a précisément prévu les extraits du casier judiciaire à cet effet.

Enfin, l'article 602ter (*nouveau*) reprend la disposition de la proposition de MM. Declercq et Vervaeke sanctionnant les infractions aux règles fixées et il aggrave la sanction lorsque l'infraction est commise par les personnes chargées de tenir les casiers judiciaires et qui ont en effet une obligation toute particulière en la matière.

J.-P. GRAFE

waarop het herstel in eer en rechten naar Belgisch recht uiteraard niet van toepassing is en waarvoor een gelijkwaardig herstel in eer en rechten in het land van oorsprong niet bestaat of moeilijk, zo niet onmogelijk, kan worden verkregen door Belgen die er niet meer verblijven. De verscheidenheid van de gevallen vergt een soepele oplossing, die door de Koning moet worden vastgesteld.

Artikel 601 (*nieuw*) legt nog een andere beperking op met betrekking tot de in de uittreksels op te nemen vermeldingen, en zulks door een soort verjaring « ad hoc » die in het wetsontwerp van 1965 niet voorkwam doch thans van toepassing is (zie de voormelde nota van de Minister van Justitie, blz. 9 en 10). Afwijkingen op die beperking kunnen worden toegestaan in de door de Koning bepaalde gevallen voor de uittreksels die bestemd zijn voor Belgische overheidsbesturen, voor zover die afwijkingen uitdrukkelijk gerechtvaardigd zijn. Hierbij zij aangestipt dat de betrokkene, in gevallen die wel gerechtvaardigd zijn doch waarin niet voorzien is, altijd zijn toevlucht kan nemen tot het centraal strafregister, met toestemming van de Minister van Justitie, zoals bepaald is in het eerste lid van het nieuwe artikel 595.

Artikel 602 (*nieuw*) verbiedt dat in de aan buitenlandse autoriteiten af te geven uittreksels enigerlei beslissing van een buitenlands gerecht wordt vermeld. Het is immers niet de taak van België buitenlandse beslissingen te bevestigen; die beslissingen kunnen bovendien in strijd zijn met een beslissing van een Belgische rechtbank.

Artikel 602bis, eerste lid (*nieuw*), wil beletten dat de bepalingen van dit voorstel betreffende de uittreksels uit de strafregisters omzeild worden door de afgifte van een stuk ter vervanging van een uittreksel. Die bepaling is overgenomen uit het wetsontwerp van 1965. Ook het tweede lid neemt de overeenkomstige bepaling van het wetsontwerp van 1965 over, waarbij de getuigschriften van goed zedelijk gedrag, die thans door de gemeentelijke overheid worden afgegeven, zonder meer worden afgeschaft en vervangen door uittreksels uit het gemeentelijk strafregister.

Het is immers niet verantwoord dat een administratieve overheid een subjectief oordeel velt over het gedrag, de levenswijze of de zeden van een van haar onderhorigen. Indien dezen de strafwetten hebben overtreden — en dat is het enige objectieve criterium dat terzake mag worden gehanteerd — is alleen de rechterlijke macht bevoegd om te oordelen of de betrokkene schuldig is. De door de Belgische gerechten in strafzaken gewezen vonnissen zijn dus de enige gegevens die in aanmerking mogen worden genomen en daarom voorziet het wetsvoorstel uitdrukkelijk in de afgifte van uittreksels uit het strafregister.

Artikel 602ter (*nieuw*) ten slotte neemt de bepaling van het voorstel van de heren Declercq en Vervaeke over waardoor de overtredingen van de vastgestelde regels gestraft worden en het verzwakt de straf wanneer de overtreding begaan wordt door degenen die met het bijhouden van de strafregisters belast zijn en die op dat gebied inderdaad een zware verantwoordelijkheid dragen.

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

Au titre VII du Livre II du Code d'instruction criminelle, le chapitre premier est remplacé par les dispositions suivantes :

« CHAPITRE I

Des casiers judiciaires

Art. 586. — Les renseignements concernant les décisions rendues en matière pénale par les juridictions belges sont rassemblés dans un casier judiciaire central tenu au Ministère de la Justice et dans les casiers judiciaires communaux.

Sont également rassemblés au casier judiciaire central, de manière distincte des renseignements visés à l'alinéa antérieur, les renseignements concernant les décisions rendues en matière pénale par des juridictions étrangères à charge de Belges pour des faits constitutifs de crimes ou délits punissables par les lois pénales belges et qui sont notifiées au Gouvernement belge en vertu de conventions internationales, à condition que la légalité et la régularité de ces décisions soient établies ou puissent être présumées comme il suit.

Avant toute inscription d'une décision d'une juridiction étrangère au casier judiciaire central, le Ministre de la Justice en notifie son intention à la personne que cette décision concerne, qui dispose d'un délai de soixante jours pour y manifester son opposition par lettre recommandée. Si l'intéressé n'a pas manifesté d'opposition dans le délai, le Ministre de la Justice peut présumer la légalité et la régularité de la décision et la faire porter au casier judiciaire central. Au cas où l'intéressé fait opposition dans le délai, le Ministre ne pourra porter la décision au casier judiciaire central avant que le tribunal de première instance du domicile de l'intéressé ou, à défaut, de sa résidence ou dernière résidence connue dans le Royaume ou de ses parents ou ascendants, saisi par le réquisitoire du ministère public, ait constaté, en présence ou en l'absence de l'intéressé dûment appelé à comparaître en personne ou par fondé de pouvoir dans un délai qui ne pourra être inférieur à un mois, la légalité et la régularité de la décision rendue par la juridiction étrangère. En tout temps après l'échéance du délai fixé plus haut, la personne que concerne la décision rendue par la juridiction étrangère peut saisir le tribunal de première instance ci-dessus compétent pour faire constater l'illégalité ou l'irrégularité de ladite décision et en faire ordonner l'effacement du casier judiciaire central.

Art. 587. — Aucune mention ne peut figurer au casier judiciaire central et aux casiers judiciaires communaux, autre que les renseignements visés par l'article 586 et dont ils ont été informés conformément aux articles 590, 591 et 593 ainsi que l'identité complète de la personne intéressée.

Toute personne a le droit de prendre connaissance de son casier judiciaire central ou communal et d'en obtenir la rectification des erreurs éventuelles.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

In titel VII van boek II van het Wetboek van Strafvordering wordt hoofdstuk I vervangen door de volgende bepalingen :

« HOOFDSTUK I

Strafregisters

Art. 586. — De inlichtingen betreffende beslissingen in strafzaken, gewezen door Belgische gerechten, worden verzameld in een bij het Ministerie van Justitie gehouden centraal strafregister en in gemeentelijke strafregisters.

In het centraal strafregister worden, apart van de in het vorige lid bedoelde inlichtingen, ook verzameld de inlichtingen betreffende beslissingen die in strafzaken ten laste van Belgen zijn gewezen door vreemde gerechten wegens feiten die ten aanzien van de Belgische strafwet strafbare misdaden of wanbedrijven zijn, en waarvan krachtens internationale overeenkomsten aan de Belgische Regering kennis wordt gegeven, op voorwaarde dat de wettelijkheid en de regelmatigheid van die beslissingen bewezen is of vermoed kan worden overeenkomstig de hierna gestelde regels.

Alvorens een beslissing van een vreemd gerecht in het centraal strafregister wordt opgenomen, brengt de Minister van Justitie zijn bedoeling ter kennis van de persoon op wie die beslissing betrekking heeft; deze beschikt over een termijn van zestig dagen om bij aangetekende brief zijn verzet kenbaar te maken. Indien de betrokkene binnen die termijn geen verzet heeft gedaan, mag de Minister van Justitie uitgaan van het vermoeden dat de beslissing op wettelijke en regelmatige wijze is genomen en ze in het centraal strafregister doen opnemen. Indien de betrokkene binnen de gestelde termijn verzet doet, kan de Minister van Justitie de beslissing niet in het centraal strafregister laten opnemen vooraleer de rechtbank van eerste aanleg van de woonplaats van de betrokkene of, bij ontstentenis daarvan, van zijn verblijfplaats of laatst gekende verblijfplaats in België of die van zijn ouders of bloedverwanten in de opgaande lijn, waarbij de zaak aanhangig is gemaakt op vordering van het openbaar ministerie, de wettelijkheid en de regelmatigheid van de door het vreemde gerecht gewezen beslissing heeft vastgesteld in aanwezigheid of afwezigheid van de betrokkene, behoorlijk opgeroepen om persoonlijk dan wel bij gevolmachtigde te verschijnen binnen een tijdsbestek van niet minder dan een maand. De persoon waarop de door het vreemde gerecht gewezen beslissing betrekking heeft, kan zich te allen tijde na het verstrijken van de bovenvermelde termijn wenden tot de bovenvermelde bevoegde rechtbank van eerste aanleg om de onwettelijkheid of de onregelmatigheid van de beslissing te doen vaststellen en de uitwissing ervan in het centraal strafregister te doen bevelen.

Art. 587. — In het centraal strafregister en in de gemeentelijke strafregisters mogen alleen de inlichtingen vermeld staan waarvan sprake is in artikel 586 en waarvan overeenkomstig de artikelen 590, 591 en 593 kennis is gegeven, evenals de volledige identiteit van de betrokkene.

Een ieder heeft het recht kennis te nemen van zijn centraal of gemeentelijk strafregister en rechtzetting van mogelijke vergissingen te bekomen.

Tout renseignement porté au casier judiciaire central ou aux casiers judiciaires communaux concernant une personne décédée ou ayant atteint l'âge de 85 ans est effacé.

Art. 588. — Le Roi règle l'organisation et le fonctionnement du service du casier judiciaire central de façon à en assurer le caractère confidentiel et en interdire l'accès à toute personne étrangère à ce service.

Au cas où des renseignements relevant du casier judiciaire central sont portés sur ordinateur, celui-ci ne peut être relié à tout autre ordinateur, terminal ou appareil quelconque qui permette la consultation de ses données en dehors du service du casier judiciaire central.

Art. 589. — Les casiers judiciaires communaux sont tenus par le commissaire de police et, dans les communes qui en sont dépourvues, par le bourgmestre. Celui-ci peut toutefois déléguer cette mission à un membre du personnel de la police ou de l'administration communale, à la condition d'en informer immédiatement le procureur du Roi. Si celui-ci s'oppose au choix de la personne déléguée, il saisit le Ministre de la Justice par l'intermédiaire du procureur général près la cour d'appel qui donne un avis circonstancié. La décision du Ministre de la Justice est notifiée au bourgmestre et au procureur du Roi. Si la délégation n'est pas approuvée, elle cesse ses effets au jour de la notification de la décision ministérielle au bourgmestre.

La disposition prévue au second alinéa de l'article 588 est applicable aux casiers judiciaires communaux.

Art. 590. — Les greffiers des cours et tribunaux doivent, dans les conditions déterminées par le Roi, adresser au service du casier judiciaire central un avis concernant chaque personne ayant fait l'objet :

1° d'une condamnation à une peine criminelle, correctionnelle ou de police;

2° d'une décision ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation en application des articles 3 à 6 de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation;

3° d'une décision remplaçant la suspension simple par la suspension probatoire en vertu de l'article 13, § 2, de la même loi;

4° d'une décision prononçant la révocation du sursis probatoire en application de l'article 14, § 2, de la même loi;

5° d'une décision rendue en application de l'article 7 de la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude, telle qu'elle a été modifiée par la loi du 1er juillet 1964;

6° d'une décision rendue en application des articles 22, 23 et 26 de la même loi, modifiée par ladite loi du 1er juillet 1964;

7° d'une décision prononçant une des mesures prévues par les articles 13 à 19, 21, alinéa 2, 22, 23, 31 ou 37 de la loi du 15 mai 1912 sur la protection de l'enfance;

8° d'un arrêt de réhabilitation;

9° d'un arrêt rendu en application de l'article 441, de l'article 442 ou des articles 443 à 447bis.

Elke inlichting in het centraal of de gemeentelijke strafregisters aangaande een persoon die overleden is of de ouderdom van 85 jaar heeft bereikt, wordt uitgewist.

Art. 588. — De Koning regelt de organisatie en de werkwijze van de dienst centraal strafregister zó dat het vertrouwelijke karakter ervan wordt gewaarborgd en de toegang verboden aan een ieder die daar niet toe bevoegd is.

Indien inlichtingen uit het centraal strafregister in een computerbestand worden opgenomen, mag die computer met geen enkele andere computer, terminal of welkdanig apparaat worden verbonden dat de raadpleging van de gegevens buiten de dienst centraal strafregister mogelijk maakt.

Art. 589. — Het gemeentelijk strafregister wordt gehouden door de politiecommissaris en, in gemeenten waar er geen is, door de burgemeester. In het laatste geval kan deze echter die taak aan een personeelslid van de politie of van het gemeentebestuur opdragen op voorwaarde dat hij dat onmiddellijk aan de procureur des Konings mededeelt. Als deze zich tegen de keuze van de gemachtigde verzet, maakt hij de zaak bij de Minister van Justitie aanhangig door toedoen van de procureur-generaal bij het hof van beroep, die een omstandig advies uitbrengt. De beslissing van de Minister van Justitie wordt ter kennis gebracht van de burgemeester en van de procureur des Konings. Als de opdracht niet goedgekeurd wordt, houdt zij op gevolg te hebben de dag dat van de ministeriële beslissing kennis wordt gegeven aan de burgemeester.

Het bepaalde in het tweede lid van artikel 588 is mede van toepassing op de gemeentelijke strafregisters.

Art. 590. — De griffiers van hoven en rechtbanken moeten, onder de voorwaarden die de Koning bepaalt, aan de dienst centraal strafregister een bericht zenden betreffende een ieder :

1° die tot een criminele, correctionele of politiestraf is veroordeeld;

2° ten aanzien van wie een beslissing is gewezen die opschorting van de uitspraak van de veroordeling gelast op grond van de artikelen 3 tot 6 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie;

3° ten aanzien van wie een beslissing is gewezen die de gewone opschorting door probatieopschorting vervangt op grond van artikel 13, § 2, van dezelfde wet;

4° ten aanzien van wie een beslissing is gewezen die het probatieuitstel herroept op grond van artikel 14, § 2, van dezelfde wet;

5° tegen wie een beslissing is gewezen op grond van artikel 7 van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers, zoals zij gewijzigd is bij de wet van 1 juli 1964;

6° tegen wie een beslissing is gewezen op grond van de artikelen 22, 23 en 26 van dezelfde wet, gewijzigd bij genoemde wet van 1 juli 1964;

7° tegen wie een van de maatregelen, bedoeld in de artikelen 13 tot 19, 21, tweede lid, 22, 23, 31 of 37 van de wet van 15 mei 1912 op de kinderbescherming is bevolen;

8° ten aanzien van wie een arrest van herstel in eer en rechten is gewezen;

9° ten aanzien van wie een arrest is gewezen op grond van artikel 441, artikel 442 of van de artikelen 443 tot 447bis.

L'avis dont question au présent article mentionne également les peines accessoires prononcées à charge de l'intéressé et, le cas échéant, le fait que les condamnations ont été prononcées avec sursis simple ou avec sursis probatoire.

Art. 591. — Les greffiers des cours et tribunaux doivent pareillement adresser à la personne chargée de la tenue du casier judiciaire de la commune où l'intéressé a son domicile ou, s'il n'a pas de domicile en Belgique, de la commune où il a sa résidence ou sa dernière résidence connue dans le Royaume, un avis concernant les personnes ayant fait l'objet de l'une des décisions reprises aux 1°, 4°, 6°, 7°, 8° et 9° de l'article 590.

Art. 592. — Le Roi peut exclure ou limiter l'envoi au service du casier judiciaire central d'avis relatifs aux condamnations à une peine de police.

Art. 593. — Le service du casier judiciaire central et la personne chargée de la tenue du casier judiciaire de la commune où l'intéressé a son domicile ou, s'il n'a pas de domicile en Belgique, de la commune où il a sa résidence ou a eu sa dernière résidence connue dans le Royaume, reçoivent également avis, dans les conditions déterminées par le Roi :

1° des arrêtés de réhabilitation pris en vertu de l'arrêté-loi du 22 avril 1918 relatif à la réhabilitation militaire, modifiée par la loi du 7 avril 1964;

2° des arrêtés de réhabilitation pris en vertu de l'arrêté-loi du 9 décembre 1943 sur la réhabilitation des gens de mer et sur l'extinction des poursuites répressives et des peines relatives à certaines infractions maritimes, modifié par la loi du 7 avril 1964;

3° des arrêts de grâce;

4° des arrêtés d'octroi ou de retrait de la libération conditionnelle;

5° des actes de décès.

Le service du casier judiciaire central est en outre informé des décisions rendues en vertu des articles 18, 20 et 21 de la loi du 9 avril 1930, telle qu'elle a été modifiée par la loi du 1er juillet 1964, ainsi que des décisions rendues en matière pénale par des juridictions étrangères à charge de Belges et qui peuvent être portées au casier judiciaire central en vertu de l'article 586. Il est également informé de toute mesure d'amnistie, effacement de condamnation ou réhabilitation prise par une autorité étrangère, susceptible d'affecter ces dernières décisions et qui sont portées à la connaissance du Gouvernement belge.

Art. 594. — Les extraits des casiers judiciaires ne valent que comme simples renseignements et ne forment pas la preuve des condamnations et autres décisions qui y sont mentionnées.

Ils ne peuvent servir de base légale à une condamnation en récidive ni justifier l'annulation de décision accordant le sursis.

Mention du présent article est faite sur tout extrait.

Art. 595. — Sous réserve de l'article 596, des extraits du casier judiciaire central ne peuvent être délivrés qu'aux autorités judiciaires et, avec l'autorisation du Ministre de la Justice, à la personne que cet extrait concerne.

Het in dit artikel bedoelde bericht vermeldt ook de bijkomende straffen die tegen de betrokkene zijn uitgesproken en, in voorkomend geval, het feit dat de veroordelingen zijn uitgesproken met gewoon uitstel of met probatieuitstel.

Art. 591. — De griffiers van hoven en rechtbanken moeten evenzo aan hem die belast is met het houden van het strafregister van de gemeente waar de betrokkene zijn woonplaats heeft of, als hij in België geen woonplaats heeft, van de gemeente waar hij zijn verblijfplaats heeft, een bericht zenden betreffende degenen ten aanzien van wie een van de in 1°, 4°, 6°, 7°, 8° en 9° van artikel 590 genoemde beslissingen is genomen.

Art. 592. — De toezending aan de dienst centraal strafregister van berichten betreffende veroordelingen tot een politiestraf kan door de Koning uitgesloten of beperkt worden.

Art. 593. — De dienst centraal strafregister en degene die belast is met het houden van het strafregister van de gemeente waar de betrokkene zijn woonplaats heeft of, als hij in België geen woonplaats heeft, van de gemeente waar hij zijn verblijfplaats heeft, ontvangen eveneens, onder de voorwaarden die de Koning bepaalt, bericht :

1° van de besluiten van herstel in eer en rechten, vastgesteld krachtens de besluitwet van 22 april 1918 betreffende de eerherstelling der militairen, gewijzigd bij de wet van 7 april 1964;

2° van de besluiten van herstel in eer en rechten, vastgesteld krachtens de besluitwet van 9 december 1943 omtrent het eerherstel der zeelieden en het verval der strafvervolgingen en der straffen betreffende sommige zeevaartsmisdrijven, gewijzigd bij de wet van 7 april 1964;

3° van de genadebesluiten;

4° van de besluiten tot verlening of intrekking van de voorwaardelijke invrijheidstelling;

5° van de overlijdensakten.

De dienst centraal strafregister krijgt bovendien bericht van de beslissingen gewezen krachtens de artikelen 18, 20 en 21 van de wet van 9 april 1930, zoals zij is gewijzigd bij de wet van 1 juli 1964, en van de beslissingen die vreemde gerechten ten laste van Belgen in strafzaken hebben gewezen en die krachtens artikel 586 in het centraal strafregister kunnen worden opgenomen. Hij krijgt tevens bericht van alle door een vreemde gezagsinstantie genomen maatregelen tot amnestie, uitwissing van veroordeling of herstel in eer en rechten, die deze beslissingen kunnen beïnvloeden en waarvan aan de Belgische Regering kennis wordt gegeven.

Art. 594. — De uittreksels uit de strafregisters gelden als gewone inlichtingen en leveren geen bewijs op van de veroordelingen of andere beslissingen die erin zijn vermeld.

Ze kunnen niet als rechtsgrond dienen voor een veroordeling na herhaling noch voor de vernietiging van een beslissing waarbij uitstel wordt toegestaan.

Van dit artikel wordt melding gemaakt op elk uittreksel.

Art. 595. — Onder voorbehoud van artikel 596 mogen uittreksels uit het centraal strafregister alleen worden afgegeven aan de gerechtelijke autoriteiten en, met toestemming van de Minister van Justitie, aan degene op wie het uittreksel betrekking heeft.

Les extraits des casiers judiciaires communaux ne peuvent être délivrés qu'aux autorités judiciaires et à la personne que cet extrait concerne.

Tout extrait de casier judiciaire communal délivré à la personne qu'il concerne en mentionne obligatoirement la destination. Il ne peut être délivré d'extraits à d'autres destinations que celles prévues par la loi ou les règlements.

En aucun cas, des extraits du casier judiciaire ne peuvent être destinés à appuyer une demande d'emploi auprès d'un employeur privé, ni une demande de logement social ou d'un autre avantage social. Les extraits destinés à appuyer une candidature à un emploi dans la fonction publique ne peuvent être délivrés à la personne qu'il concerne qu'à la seule destination du Secrétariat permanent de recrutement du personnel de l'Etat.

Art. 596. — Des extraits du casier judiciaire central peuvent être délivrés à des autorités étrangères dans les cas prévus par des conventions internationales.

Art. 597. — Les extraits du casier judiciaire central et des casiers judiciaires communaux ne peuvent faire mention des condamnations effacées par application de la loi du 7 avril 1964 relative à l'effacement des condamnations et à la réhabilitation en matière pénale, ni de celles qui ont fait l'objet d'une mesure d'amnistie ou de réhabilitation, ni des décisions annulées par application de l'article 441, de l'article 442 ou des articles 443 à 447bis.

Les extraits du casier judiciaire central ne peuvent faire mention de condamnations ou autres décisions prononcées par des juridictions étrangères à charge de Belges s'il n'en est plus fait état dans le pays d'origine. Le Roi détermine les conditions dans lesquelles les condamnations et autres décisions prononcées par des juridictions étrangères à charge de Belges peuvent faire l'objet d'une mesure d'effacement qui interdit d'en faire mention aux extraits du casier judiciaire central.

Art. 598. — Les décisions rendues en applications des articles 7, 20, 21, 22 ou 23 de la loi du 9 avril 1930 ou des articles 7, 18, 20 ou 21 de cette même loi telle qu'elle a été modifiée par la loi du 1er juillet 1964 et les décisions qui prononcent une des mesures prévues par les articles 13 à 19, 21, alinéa 2, 22, 23, 31 et 37 de la loi du 15 mai 1912 sur la protection de l'enfance, ne peuvent être mentionnées que dans les extraits délivrés aux autorités judiciaires et, en ce qui concerne les décisions prononcées sur base de la loi du 15 mai 1912, seulement si de nouvelles poursuites sont exercées.

Art. 599. — Les décisions ordonnant la suspension de la condamnation en application des articles 3 à 6 de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation ainsi que les décisions qui remplacent la suspension simple par la suspension probatoire en vertu de l'article 13 de la même loi ne peuvent être mentionnées que dans les extraits délivrés aux autorités judiciaires et seulement si de nouvelles poursuites sont exercées pendant la période d'épreuve.

Art. 600. — Les décisions visées aux articles 597 et 598 peuvent être toutefois mentionnées dans les extraits du casier judiciaire destinés aux administrations publiques auxquelles ces renseignements sont indispensables pour l'application de dispositions légales ou réglementaires.

Uittreksels uit de gemeentelijke strafregisters mogen alleen worden afgegeven aan de gerechtelijke autoriteiten en aan degene op wie het uittreksel betrekking heeft.

Elk uittreksel uit het gemeentelijk strafregister dat afgegeven wordt aan degene op wie het betrekking heeft, moet de bestemming ervan vermelden. Er mogen geen uittreksels afgegeven worden voor andere bestemmingen dan die welke bij wet of verordening zijn bepaald.

In geen geval mogen uittreksels uit het strafregister worden aangewend om een verzoek tot aanwerving bij een particuliere werkgever te steunen, noch voor een aanvraag met betrekking tot een sociale woning of enig ander sociaal voordeel. Uittreksels die bestemd zijn om een kandidatuur voor een betrekking in overheidsdienst te steunen, mogen alleen worden afgeleverd aan degenen op wie ze betrekking hebben wanneer ze bestemd zijn voor het Vast Wervingssecretariaat.

Art. 596. — Uittreksels uit het centraal strafregister kunnen aan een vreemde overheid worden afgeleverd in de gevallen die in internationale overeenkomsten zijn bepaald.

Art. 597. — In uittreksels uit het centraal strafregister en uit de gemeentelijke strafregisters mogen geen veroordelingen worden vermeld die op grond van de wet van 7 april 1964 betreffende de uitwissing van veroordelingen en het eerherstel in strafzaken zijn uitgewist of waarvoor amnestie of herstel in eer en rechten is verleend, noch beslissingen die op grond van de artikelen 441, 442 of 443 tot 447bis zijn vernietigd.

De uittreksels uit het centraal strafregister mogen geen vermelding bevatten van veroordelingen of andere beslissingen die ten laste van Belgen door vreemde gerechten zijn uitgesproken, indien ze in het land van oorsprong ook niet meer worden vermeld. De Koning bepaalt de voorwaarden waaronder veroordelingen en andere beslissingen die ten laste van Belgen door vreemde gerechten zijn uitgesproken, het voorwerp kunnen uitmaken van uitwissing, zodat het verboden wordt ze nog in de uittreksels uit het centraal strafregister te vermelden.

Art. 598. — Beslissingen gewezen op grond van de artikelen 7, 20, 21, 22 of 23 van de wet van 9 april 1930, of van de artikelen 7, 18, 20 of 21 van diezelfde wet, zoals zij is gewijzigd bij de wet van 1 juli 1964, en beslissingen die een van de maatregelen bedoeld in de artikelen 13 tot 19, 21, tweede lid, 22, 23, 31 of 37 van de wet van 15 mei 1912 op de kinderbescherming, bevelen, mogen alleen worden vermeld in de uittreksels die aan gerechtelijke autoriteiten worden afgegeven en, wat de op grond van de wet van 15 mei 1912 genomen beslissingen betreft, alleen ingeval nieuwe vervolgingen worden ingesteld.

Art. 599. — Beslissingen die de opschorting van de veroordeling gelasten op grond van de artikelen 3 tot 6 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, en beslissingen waarbij de gewone opschorting door de probatieopshorting wordt vervangen op grond van artikel 13 van dezelfde wet, mogen alleen worden vermeld in de uittreksels die aan gerechtelijke autoriteiten worden afgegeven, en alleen ingeval nieuwe vervolgingen worden ingesteld gedurende de proeftijd.

Art. 600. — De beslissingen bedoeld in de artikelen 597 en 598 mogen echter worden vermeld in de uittreksels uit het strafregister die bestemd zijn voor de openbare besturen welke die inlichtingen volstrekt nodig hebben voor de toepassing van wets- of verordeningsbepalingen.

La communication de ces décisions ne peut être faite que si les autorités judiciaires estiment que la condition prévue par l'alinéa précédent est remplie.

Le Roi détermine la procédure à suivre pour l'application du présent article.

Art. 601. — Sauf disposition contraire du Roi, pour les extraits destinés à des administrations publiques belges dans les cas qu'il détermine, les extraits des casiers judiciaires communaux ne peuvent mentionner d'autres condamnations que celles ci-après prononcées par les tribunaux ordinaires ou militaires belges :

- a) les condamnations criminelles encourues dans les vingt années précédentes;
- b) les condamnations correctionnelles de plus de trois ans encourues dans les dix années précédentes;
- c) les condamnations correctionnelles de moins de trois ans encourues dans les cinq années précédentes;
- d) les condamnations de police encourues dans le courant de l'année précédente;
- e) les mesures portant mise à la dispositions du Gouvernement des délinquants d'habitude, prises sur la base du chapitre V de la loi du 9 avril 1930 sur la défense sociale.

Par « année précédente », il faut entendre les douze mois précédant le jour de la demande de l'extrait.

Il sera fait mention des mesures de grâce éventuellement obtenues.

Art. 602. — Les extraits du casier judiciaire central délivrés à des autorités étrangères conformément à l'article 596 ne peuvent mentionner des décisions rendues par des juridictions étrangères à charge de Belges. Les dispositions des articles 597 à 600 leur sont applicables.

Art. 602bis. — Les dispositions des articles 595 à 602 sont applicables à tous documents faisant mention de tout ou partie des décisions judiciaires rendues contre les personnes qu'ils concernent lorsque la délivrance de ces documents n'est pas réglée par des dispositions légales particulières.

Aucun certificat relatif à la conduite d'une personne ne peut être délivré par les autorités communales. Dans les cas où des dispositions légales ou réglementaires prévoient la production d'un certificat de bonne conduite, vie et mœurs ou d'un certificat analogue, l'administration communale délivrera un extrait du casier judiciaire.

Art. 602ter. — Toute communication de décisions judiciaires en infraction aux dispositions des articles 586 à 602bis est punie d'un emprisonnement de huit jours à trois mois et d'une amende de 100 F à 1 000 F. Lorsque l'auteur de l'infraction est un agent du service central du casier judiciaire ou d'une personne chargée de la tenue d'un casier judiciaire communal, la peine est doublée. »

Art. 2

L'article 7 de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation est abrogé.

5 décembre 1985.

J.-P. GRAFE
G. le HARDY de BEAULIEU
A. BOURGEOIS

De mededeling van die beslissingen kan niet geschieden dan indien de gerechtelijke autoriteiten oordelen dat de voorwaarde van het vorige lid vervuld is.

De Koning stelt de procedure voor de toepassing van dit artikel vast.

Art. 601. — Behoudens andersluidende bepaling door de Koning vastgesteld voor de uittreksels die bestemd zijn voor Belgische openbare besturen in de door Hem bepaalde gevallen, mogen de uittreksels uit de gemeentelijke strafregister geen andere veroordelingen vermelden dan die welke hierna voorkomen en door de Belgische gewone of militaire rechtbanken zijn uitgesproken :

- a) in de voorbije twintig jaar opgelopen criminele veroordelingen;
- b) in de voorbije tien jaar opgelopen correctionele veroordelingen tot meer dan drie jaar;
- c) in de voorbije vijf jaar opgelopen correctionele veroordelingen tot minder dan drie jaar;
- d) in de loop van het voorbije jaar opgelopen politieveroordelingen;
- e) maatregelen tot terbeschikkingstelling van de Regering van gewoontemisdadigers, genomen op grond van hoofdstuk V van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij.

Onder het « voorbije jaar » moeten worden verstaan de twaalf maanden die de dag voorafgaan waarop het uittreksel wordt aangevraagd.

Eventuele genademaatregelen worden vermeld.

Art. 602. — Uittreksels uit het centraal strafregister die overeenkomstig artikel 596 aan een vreemde overheid worden afgegeven, mogen geen beslissingen vermelden die door vreemde gerechten ten laste van een Belg zijn geweest. De bepalingen van de artikelen 597 tot 600 zijn daarop mede van toepassing.

Art. 602bis. — De bepalingen van de artikelen 595 tot 602 zijn van toepassing op alle documenten die de rechterlijke beslissingen, gewezen tegen hen op wie die documenten betrekking hebben, geheel of ten dele vermelden, als de afgifte van de bedoelde documenten niet door bijzondere wetsbepalingen geregeld is.

De gemeenteoverheid mag geen getuigschrift met betrekking tot iemands gedrag afgeven. In de gevallen waarin wets- of verordeningsbepalingen voorschrijven dat een getuigschrift van goed zedelijk gedrag of een gelijkaardig getuigschrift wordt overgelegd, geeft het gemeentebestuur een uittreksel uit het strafregister af.

Art. 602ter. — Elke mededeling van rechterlijke beslissingen die in strijd is met het bepaalde in de artikelen 586 tot 602bis wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met geldboete van 100 F tot 1 000 F. Indien het misdrijf wordt gepleegd door een ambtenaar van de dienst centraal strafregister of door iemand die belast is met het bijhouden van een gemeentelijk strafregister, wordt de straf verdubbeld. »

Art. 2

Artikel 7 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie wordt opgeheven.

5 december 1985.